

# Čarnogurský pre nemecký týždenník Junge Freiheit: Ideológia gender a myslenie Black lives matter sú pre mňa dnes rovnako odpudivé, ako bola predtým marxistická ideológia

- CZ24 News | 21. ledna 2021



**EU: Nemecký týždenník Junge Freiheit, blízky strane Alternativen für Deutschland (AfD) uverejnil s bývalým premiérom a ministrom spravodlivosti Jánom Čarnogurským "rozhovor týždňa" o európskej politike**

V Nemecku rovnako ako v ďalších krajinách sú liberálne zoskupenia, ktoré znevažujú a snažia sa prepísať vlastnú históriu. Významných nemeckých predstaviteľov ako boli Konrád Adenauer či Helmut Kohl už označujú za reprezentantov hlboko rasisticko-sexistickej spoločenskej formy, ktorú treba prekonať.

Čarnogurský na to reagoval, že tento spôsob myslenia nepreberá. Ideológia gender a myslenie Black lives matter sú pre neho dnes rovnako odpudivé, ako bola predtým marxistická ideológia.

Prirodzene, homosexuálov nemožno diskriminovať, ale Európu formovalo dvetisíc rokov kresťanstvo.

Nemecké predsedníctvo, ktoré malo za cieľ zjednotiť úniu, zhodnotil ako neúspešné. Čoho dôkazom

je konflikt medzi úniou na jednej strane a Poľskom a Maďarskom na strane druhej.

Väčšina nemeckých médií hodnotí politiku kancelárky Merkelovej „My to dokážeme“ ako priam ukážkovú. Čarnogurský si to nemyslí. Podľa neho dominujúci západný liberálny establishment si želal, aby sa utečenci, ktorých veľkú časť vyhnali z domova vojny, ktoré sám zapríčinil, usadili v Európe. Pani Merkelová sa neodvážila pýtať po príčinách migrácie. Ona jednoducho ponúkla Nemecko ako miesto na usadenie. Aj Slovensko prijalo sto či dvesto utečencov. Ale po krátkom čase sa stratili a skončili tiež v Nemecku.

„EÚ je v pasci, pretože Berlín stále požaduje rozdelenie utečencov. Mám pre to - z nemeckého pohľadu - určité porozumenie. Ale aj Nemecko by malo mať porozumenie, že Slovensko má predsa dejiny ako dočasné hraničné územie kresťanskej Európy a islamu. Stále sú u nás prítomné historické skúsenosti ako tureckí Osmani opakovane podnikali cez hranicu lupičské nájazdy na naše územie, lúpili ľudí, vraždili, unášali do otroctva. Je u nás celá literatúra, ktorá opisuje hrôzy a utrpenie tej doby! Také skúsenosti nie sú len u nás, ale aj u ostatných východoeurópanov.“



1991 Západ uistoval Moskvu, že NATO sa na východ nebude rozširovať. Za Nemecko to urobil minister zahraničia Hans-Dietrich Genscher voči generálnemu tajomníkovi Michailovi Gorbačovovi. Potom však s východoeurópskymi štátmi a NATO to išlo inak – čím Nemecko spoluzavinilo krízu Európy. Pretože rozšírenie NATO na východ je dnes matkou všetkých problémov v Európe, pretože pre túto skúsenosť prešla Moskva nakoniec k politike odporu proti Západu.

Podľa nemeckých novín však východoeurópania chceli do NATO. Čarnogurský si to nemyslí.

„Bol som pri tom a viem, ako to vtedy so želaním vstúpiť do NATO naozaj bolo. Václav Havel, s ktorým som mal dlho dobré vzťahy, pôvodne hovorieval, v Československu si neželáme žiadne americké jednotky. Dokonca, najlepšie, keby sa stiahli z celej Európy! Ale po niekoľkých rokoch zmenil pôvodný kritik režimu, potom prezident republiky, svoj názor: odrazu boli US vojaci veľmi dobrí pre Československo! Ale nikdy nebolo o tom referendum. Žiadny div, pretože vstup do NATO by v referende neprešiel!“

Na námietku, že Poľsko a Pobaltské krajiny chceli do NATO, odpovedal:

„Súhlasím a vzhľadom na ich dejiny je to aj pochopiteľné. Ale v prípade Slovenska a Česka to nebola vôľa ľudu, ale elít – za tichého tlaku Západu, najmä USA. Ale akokoľvek, rozhodujúce je, aké poučenie z toho Moskva vyvodila: totiž, že každé rozšírenie západných inštitúcií na východ je vždy aj prvý krok k rozšíreniu NATO, čiže ohrozenie. Na tom spočíva aj správanie Ruska v roku 2014 na Ukrajine a dnešný stav rozdelenia Európy. Ak bolo cieľom Nemecka zjednotiť Európu, prečo sa potom podieľalo na provokácii ďalšieho rozdelenia? Aspoň dnešný spolkový prezident Frank-Walter Steinmeier mohol vo februári 2014 nahlas povedať, že vtedajšia ukrajinská opozícia – terajšia moc v Kyjeve – dohodu medzi vtedy ukrajinským prezidentom Viktorom Janukovičom a opozíciou porušila. Pán Steinmeier bol vtedy ako nemecký minister zahraničia jedným z garantov dohody.“